

Stingher și eu

Cristian Je

Destin surpat de o dorință
ce-a alăptat la sânii ei
vise scăldate-n suferință
pierdute-n stepa vieții, pui de lei,
stingheri și ei...

Mreața așteptării zilei ce-o să vină
rănită de-un ego nemăsurat
a lepădat din cer îngeri în tină
să zacă-n agonie și păcat,
stingheri și ei...

Când ochiul minții scaldă-n lacrimi gena
făgăduinței gândului mișel,
pe foaia albă plânge tristă pana
cu rime colorate de-un penel,
stingher și el...

Și zac tăcut în cușca minții grele
înlănțuit în zeci de amintiri,
înec zi după zi în râul vieții mele
reflexii oglindite în sclipiri...
Apoi mă joc cu ora zilei trecătoare,
o dezmembrez în sute de secunde,
să caut veșnicia clipei dătătoare
de zâmbete, speranțe...dar se-ascunde
în al meu gând pierdut prin zeci de umbre.

Stingher și eu, stingher și eu....